

ORLA MUNCHHAUS PETERSEN

DEN 23. APRIL 1961

Kirkeklokke! ej til hovedstæder
støbtes du, men til den lille by,
hvor det høres trindt, når barnet græder
og inddysses blidt ved vuggesang.

Mens som barn på landet jeg var hjemme,
julemorgen var mit Himmerig,
den du meldte mig med englestemme,
kimed klart den store glæde ind.

Højere dog stemte dine toner,
når de med »Den gyldne sol frembrød«
kimed: Støv, oprejst er din forsoner,
stå nu op i påske-morgengry!

Lifligt dog det klinger helst om høsten,
i den stille, svale aftenstund,
gennem jorderig går himmel-røsten,
kælder sjælen til sin hvile ind.

Derfor nu, når aftenklokken melder:
Solen sank, og fuglen slumred ind,
da mit hoved jeg med blomsten hælder,
nynner sagte mellem bedeslag:

Kirkeklokke! når til sidst du lyder
for mit støv, skønt det dig hører ej,
meld da mine kære, så det fryder:
Han sov hen. som sol i høst går ned.

N. F. S. Grundtvig

Nu vel, min Gud, så lægger jeg
mit liv i dine hænder.
Du har beredet mig min vej,
du bedst min vandring kender.
Så tag mig i din stærke favn,
jeg vil dig lydig være,
jeg ved, det vorder mig til gavn
og dig til pris og ære!

Paul Gerhardt C. Hauch

Dejlig er jorden,
prægtig er Guds himmel,
skøn er sjælenes pilgrimsgang!
Gennem de favre
riger på jorden
går vi til Paradis med sang.

Tider skal komme,
tider skal henrulle,
slægt skal følge slægters gang;
aldrig forstummer
tonen fra Himlen
i sjælens glade pilgrimssang.

Englene sang den
først for markens hyrder;
skønt fra sjæl til sjæl det lød:
Fred over jorden!
Menneske, fryd dig,
os er en evig frelser fød!

B. S. Ingemann

*Hj. Carlsson
Loren*

Carlsson

Carlsson

*Loren
Loren
Carlsson
Loren 15(11)*

Altid frejdig, når du går
veje, Gud tør kende,
selv om du til målet når
først ved verdens ende!

Aldrig ræd for mørkets magt,
stjernerne vil lyse!
Med et Fadervor i pagt
skal du aldrig gyse!

Kæmp for alt, hvad du har kært,
dø, om så det gælder!
Da er livet ej så svært,
døden ikke heller.

Chr. Richardt

VED GRAVEN:

Giv os, o Gud,
vi på dit bud
må leve så tilsammen,
at vi hos dig
evindelig
i Himmerig
kan få din glæde! Amen!

H. C. Sthen Fr. Hammerich

*Hjertelig tak for venlig deltagelse.
Elna Petersen og børn.*